

er kommen i Trang, kan der være nogen Rimelighed i, at Staten tager det Hensyn til ham, at der for Fremtiden gives ham en aarlig Understøttelse, hvorimod Fleertallet ikke seer rettere, end at der, da denne Mand dog i 7 Aar efter sin Afstedigelse har havt i Gjennemsnit en aarlig Understøttelse af 150 til 200 Rd. og efter disse 7 Aars Forløb, fra 1862, har opholdt sig og ernæret sig i Ronne og der har erhvervet sig Forsørgelsesret, ikke er tilstrækkelig Grund til at gaae ind paa hans Andragende, saa meget mindre som det til Syvende og Sidst vil gaae ud paa at give Understøttelsen til Byen Rønnes Fattigvæsen. — Under Nr. 5 har ligeledes et Mindretal i Udvalget foreslaaet at henvise forhenværende Oversvend S. S. Evendsens Andragende til Krigsministeren. Denne Mand havde allerede ifjor i Forening med Flere indgivet et lignende Andragende, som allerede dengang et Mindretal foreslog henviist, men som efter Fleertallets Forslag ikke blev henviist af Folkethinget, og Fleertallet seer heller ikke iaar nogen Grund til at gaae ind paa dette Andragende. — Under Nr. 6 har hele Udvalget foreslaaet, at Capitain, Grev Platen-Hallermunds Andragende henviises til Krigsministeren. Denne Mand har været Officeer i dansk Tjeneste og har gjort Tjeneste først i forrige Krig og dernæst ligeledes i sidste Krig, hvortil han meldte sig frivillig. Han har de bedst mulige anbefalinger fra sine Førefatte, og maa efter Alt, hvad der er kommet Udvalget for Dre, i Krigen have været en særdeles flink Officeer. Smidlertid er han vistnok paa Grund af en ikke ringe Letfindighed bleven sat i den uheldige Situation, at han har anseet sig for forpligtet til at tage sin Afsted, som han da har faaet uden Pension. Nu mener Udvalget, at, da denne Mand har gjort saa god Tjeneste, kan der være ligesaa god Grund til at give ham som saa mange Andre Pension, og at man nok i et Tilfælde som dette kan gaae noget udenfor den strenge Regel. Naar hans Andragende imidlertid gaaer ud paa, at Krigsministeren skulde fremkomme med et Forslag til en extra-ordinair Pensionslov, er det selvfølgelig ikke Udvalgets Mening, at just denne Bet skulde gaaes, det vilde jo være fuldkommen tilstrække-

ligt, at der i Lighed med, hvad der er blevet gjort med Hensyn til flere andre Officere, blev optaget en Bevilling af en aarlig Understøttelse paa Finantsloven. — Under Nr. 7 har ligeledes hele Udvalget indstillet, at Enken C. Seedorffs Andragende henviises til Rigsdagens Formænd. Denne Seedorff har været ansat her ved Rigsdagen i lang Tid, omtrent i 20 Aar, har opført sig til sine Førefattes Tilfredshed, og hans Enke har nu ikke Noget som helst at leve af. Da dette hendes Andragende er blevet anbefalet af begge Rigsdagens Formænd, troer Udvalget at kunne gaae ind paa Andragendet, idet det dog finder sig forpligtet til at bemærke, at det ikke paa nogen Maade vilde være gaaet ind paa dette Andragende, hvis det ikke betragtede det som en Høflighed overfor Rigsdagens Formænd, da Udvalget maa formene, at, naar en Mand som afdøde Seedorff har havt en forholdsviis betydelig Gage, er det ikke mere end hans Pligt og Skyldighed itide at sørge for sine Efterladte, saa at de ikke efter hans Død komme til at ligge Staten til Byrde. Vi have imidlertid, som sagt, af Hensyn til, at Andragendet er anbefalet af Rigsdagens Formænd, indstillet det til Thinget. — Under Nr. 8 har Udvalget indstillet, at Andragendet fra 100 Skibsførere i Marstal henviises til Finantsministeren. Det gaaer ud paa, at Regjeringen vil træffe Foranstaltning til, at Farten paa Hertugdømmerne kan lettes saa meget som mulig for vor Skibsfart ved Nedsættelse af Skibsafgifterne. Udvalget har meent, at det i mange Henseender ogsaa reent oeconomicke for mange af Landets Indbyggere er af stor Bigtighed, at Skibsfarten paa Hertugdømmerne fremmes saa meget som mulig, og har derfor henstillet at henvise dette Andragende til Finantsministeren i det Haab, at han vil træffe de nødvendige Foranstaltninger til, at Andragernes Dnsfle kan gaae i Dpsyldelse, og kan det ikke skee ad administrativt Bei, at han da vil være beredt paa at benytte Lovgivningsveien. Under Nr. 9 har Udvalget indstillet at henvise Jernstøber Lundes Andragende til Krigsministeren. Der har været omdeelt flere trykte Andragender til det høie Things Medlemmer fra denne Mand, saa jeg anseer det ikke nødvendigt at gaae